

Arrest

nr. 154 277 van 12 oktober 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 april 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 maart 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Tadzjiekse origine te zijn. Uw familie is oorspronkelijk afkomstig van het dorp Za Khel (district Kunduz, provincie Kunduz) maar was Afghanistan als gevolg van de burgeroorlog ontvlucht en had zich gevestigd in het Pakistaanse Peshawar. U en uw broers en zussen werden in Peshawar geboren en u leefde daar 28 à 29 jaar.

Omdat uw neef een Pakistaanse burger had neergestoken, vluchtte uw familie rond het jaar 2009 terug naar jullie dorp van oorsprong in Kunduz. Daar werd uw familie gecontacteerd door verre neven van uw vader die bij de taliban waren aangesloten en die van u en uw broer hetzelfde verwachtten. Nadat deze neven een tweede keer bij uw ouderlijk huis waren langs gekomen om u en uw broer te rekruteren voor de taliban, besloot uw familie dat het ook in Kunduz niet veilig was en trok u naar Kabul.

In Kabul kochten u en uw broer N. zich in bij het bouwbedrijf Setara, dat onder andere bouwprojecten realiseerde voor ISAF. U werkte parttime als assistent van uw broer, die financieel verantwoordelijke was voor het bedrijf, en was parttime cricket-speler voor het A-team van Afghanistan. In 2013 ontvingen uw broer en vader telefoontjes van de taliban, waarin u en uw broer bedreigd werden omwille van uw samenwerking met de Amerikanen. Uw familie beschouwde zich echter veilig in Kabul. Ook nadat uw familie op een nacht een dreigbrief van de taliban had ontvangen, werd er nog niets gevreesd. Een maand na deze dreigbrief echter werd uw broer door een aantal taliban, waaronder een politieagent, ontvoerd. U en uw vader ontvingen hierop telefoontjes van de taliban waarin eerst \$ 150 000 en daarna \$ 100 000 werd geëist. U trachtte het geld te verzamelen, maar nog voor u daarin slaagde werd uw broer levend aangetroffen in de koffer van een wagen. Een tweetal dagen later gingen de autoriteiten over tot de arrestatie van de politieagent die betrokken was bij de ontvoering van uw broer. Hierna bleven u en uw broer dreig telefoons krijgen waarin geëist werd dat jullie bij de autoriteiten de vrijlating van de aangehouden agent zouden bepleiten. Hierop besloten u, uw broer en uw vader dat het niet meer veilig was in Kabul. Uw vader verhuurde uw huis in Kabul en u en uw broer ontvluchtten Afghanistan.

U reisde via Pakistan en Iran naar Turkije, waar u uw broer kwijt raakte toen u de grens overstak naar Griekenland. U kwam op 20 maart 2014 aan in België, waar u de volgende dag een asielaanvraag indiende.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u aanvankelijk de volgende bewijsstukken voor: een certificaat van Setara Construction Company; een foto van u met uw broer; verschillende kopieën van verkoopaktes; een dreigbrief van de taliban; de huurovereenkomst van het huis van uw familie in Kabul; uw taskara; de taskara van uw vader en een USB-stick. Op deze stick zijn beelden terug te vinden met betrekking tot een ontvoering en foto's van u als cricketspeler.

Op 12 juni 2014 weigerde het CGVS de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Op 23 januari 2015 werd deze beslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) vernietigd omdat u op 10 oktober 2014 door middel van een aanvullende nota volgende nieuwe elementen aangebracht: een ongedateerd mandaat op naam van A.K.M. aan UNHCR; een kopie van een mandaat op naam van Ab.K.M. aan UNHCR dd. 01.08.2014; een "Afgan Citizen Proof of Registration"-kaart op naam van K.M.P.M.; een "Afgan Citizen Proof of Registration"-kaart op naam van B.A.M.Y.; een "Afgan Citizen Proof of Registration"-kaart op naam van A.N.K.M.; een "Afgan Citizen Proof of Registration"-kaart op naam van A.Q.K.M.; de Nederlandse beëdigde vertaling van twee filmpjes op de USB-stick die u reeds bij aanvang van uw asielprocedure neerlegde; een Nederlandse beëdigde vertaling van uw taskara die u reeds bij aanvang van uw asielprocedure neerlegde; een vertaling van het certificaat van het bouwbedrijf Setara dat u reeds bij aanvang van uw asielprocedure neerlegde; een vertaling van de dreigbrief van de taliban die u reeds bij aanvang van uw asielprocedure neerlegde; een klachtbrief van K.M. dd. 04.12.2013 en de beëdigde Nederlandse vertaling van dit document; twee aanbevelingsbrieven van de Afghanistan Cricket Board. Uw advocaat verwerkte in zijn begeleidende brief bij de nieuwe stukken ook de inhoud van mailverkeer tussen hem en mevrouw M.V., medewerker van het UNCHR.

In zijn verzoekschrift tegen de beslissing van de Commissaris-generaal van 12 juni 2014 stelt uw advocaat dat u niet alleen omwille van uw banden met ISAF de taliban vreest maar dat u hen evenzeer vreest omdat u een bekend atleet zou zijn. Bovendien zou u het risico lopen gedwongen te worden gerekruteerd door u neven. U zou eveneens vervreemd zijn van de Afghaanse maatschappij omwille van uw langdurig verblijf in Pakistan.

B. Motivering

Volgens uw verklaringen verliet u uw land van herkomst omdat u vervolging vreesde vanwege de taliban. Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst moet er worden vastgesteld dat u uw werkzaamheden voor het bouwbedrijf Setara niet aantoonde door middel van overtuigingsstukken. Het enige bewijsstuk dat u met betrekking tot uw tewerkstelling voorlegt, is een certificaat waarin vermeld wordt dat u en uw broer zich, als gevolg van bedreigingen, uit het bedrijf hebben teruggetrokken en een beëdigde vertaling hiervan (zie gehoorverslag CGVS dd. 20.05.2014, p. 16). Gelet op het feit dat u en uw broer zich elk voor 14 000 dollar hebben ingekocht in het bedrijf (zie gehoorverslag CGVS, p. 10) en gelet op het feit dat u de assistent was van uw broer die financieel verantwoordelijke was van Setara (zie gehoorverslag CGVS, p. 11 en 12), mag redelijkerwijze worden aangenomen dat u, indien u werkelijk medeigenaar was van dit bedrijf, in staat moet zijn om meer documenten aan te brengen die de activiteiten van u en uw broer voor Setara kunnen staven. U brengt evenmin stukken aan waaruit kan worden afgeleid dat Setara contracten had afgesloten met het ANA (Afghaans Nationaal Leger) of ISAF of dat het bedrijf op

een militaire basis actief was. Ook dit blijkt immers niet uit het door u voorgelegde certificaat. Aangezien u verklaart dat Setara onder andere in Maidan Wardak en Baghlan voor het ANA werkte, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat u, als aandeelhouder en assistent van de financieel verantwoordelijke, toch enig bewijs moet kunnen voorleggen van de professionele banden van Setara met de buitenlandse en binnenlandse militairen (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Deze vaststelling is des te opmerkelijk aangezien u zich via een vriend wel in het bezit kon stellen van tal van andere documentatie zoals uw huurcontract, kopieën van verkoopakte en de kopie van de taskara van uw vader.

Niet alleen slaagt u er niet in uw band met de Afghaanse overheden en de buitenlandse troepen in Afghanistan aan te tonen door middel van overtuigingsstukken. Uw kennis van de activiteiten van de onderneming is daarenboven onaannemelijk beperkt. Zo blijkt u niet te weten wat de nationaliteit was van de buitenlandse militairen die werkten op de basis in Baghlan waar Setara omwallingen en uitkijktorens bouwde (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Bovendien bleek u tijdens het gehoor voor het CGVS niet te weten in welke basis het bedrijf in Baghlan werkte, ook al bezocht u die (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Uw verklaring voor de beperkte informatie waarover u in verband met de activiteiten van het bedrijf beschikt –enkel H.M.K. en en M.S. zouden met de buitenlanders hebben gepraat (zie gehoorverslag CGVS, p. 12)- overtuigt niet temeer daar deze contacten aan de basis zouden hebben gelegen van de problemen van u en uw broer met de taliban.

De vaststelling dat u er niet slaagt uw banden met de Afghaanse overheden en de buitenlandse troepen in Afghanistan aan te tonen ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot de problemen die u in uw land van herkomst zou hebben gekend.

De ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over de bedreigingen blijkt ook uit de vaststelling dat u over geen enkele informatie beschikt met betrekking tot eventuele bedreigingen van andere personen betrokken bij het bedrijf die eventueel belangrijker functies uitoefenden en meer uitgesproken contacten met buitenlanders hadden (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Dat u hiervan niet op de hoogte bent is uitermate vreemd aangezien u verschillende keren werd bedreigd zodat men redelijkerwijze zou verwachten dat u zich zou informeren over eventuele bedreiging van andere personen die zich in dezelfde situatie als u bevinden. Bovendien blijkt wat dit betreft uit het voorgelegde certificaat dat de andere aandeelhouders bij Setara wél op de hoogte waren van de problemen van u en uw broer met de taliban voor uw vlucht uit Afghanistan (zie gehoorverslag CGVS, p.16). U legde het certificaat immers voor naar aanleiding van het gehoor voor de Commissaris-generaal waarin u stelde sinds uw vertrek uit uw land van herkomst geen contact meer te hebben gehad met Afghanistan omdat u er niemand kan vertrouwen (zie gehoorverslag CGVS, p. 6, 20 en 21). Hieruit kan worden afgeleid dat de problemen wel degelijk onderling werden besproken. De vaststelling dat u niet op de hoogte bent van eventuele problemen van uw partners ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot de problemen die u in uw land van herkomst zou hebben gekend.

Ook uw verklaring dat de problemen van u en uw broer in Kabul zouden zijn veroorzaakt door de bij de taliban aangesloten verre neven van uw vader in Kunduz -uw verre neven zouden op de hoogte zijn geweest van jullie samenwerking met de Amerikanen en jullie onrechtstreeks hebben bedreigd (zie gehoorverslag CGVS, p. 4, 5, 16, 27)-, overtuigt niet. Vreemd genoeg heeft u tijdens uw eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken immers met geen woord gerept over de problemen die u met uw verre neven van uw vader zou hebben gekend (zie verklaring CGVS bij DVZ dd. 21.03.2014, p. 1 en 2). Wel stelde u in een kort overzicht van uw hoofdverblijfplaatsen dat u Kunduz verlaten had omwille van de onveilige situatie daar (zie verklaring DVZ dd. 21.03.2014, punt 10). Aangezien al uw problemen volgens uw eigen verklaringen terug te brengen zijn tot de problemen met de verre neven, is het dan ook bijzonder vreemd en ongeloofwaardig dat u deze neven niet vermeldt in het kader van uw eerste verklaringen. Zelfs al moest u uw antwoorden in dit interview kort en bondig houden, dan nog kan er redelijkerwijze worden verwacht dat u tenminste kort zou hebben verwezen naar deze neven aangezien ze volgens uw beweringen voor de Commissaris-generaal de kern van uw problemen zouden uitmaken. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, verklaart u dat u geen persoonlijke problemen had (zie gehoorverslag CGVS, p. 29). Deze stelling houdt weinig steek aangezien u net aangeeft dat de problemen die u in Kunduz kende wel degelijk persoonlijk waren. U kreeg namelijk tot twee maal toe het bezoek van verre neven van uw familie die tot de taliban behoren en u en uw broer onder druk zetten om hen te vervoegen. Bovendien besliste u en uw familie naar Kabul te vluchten omwille van deze druk. Het is dan is het vreemd dat u dit geen persoonlijke problemen zou noemen.

Na het voorgaande kan er geen geloof meer worden gehecht aan uw beweringen met betrekking tot de oorzaak van uw problemen met de taliban in Afghanistan. Logischerwijze wordt als gevolg daarvan evenzeer de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de gevolgen ervan ondermijnd.

Wat deze problemen betreft is het bovendien bijzonder vreemd dat u aangeeft dat uw familie in Kabul de eerste dreigtelefoons en de dreigbrief van de taliban in Kabul niet ernstig namen (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Zeker in het licht van uw verklaarde problemen met de taliban in Kunduz, als gevolg

waarvan u met uw familie de streek ontvluchtte, is het hoogst onaannemelijk dat u een dergelijke bedreiging zomaar in de wind zou slaan. Daarnaast is het ook weinig aannemelijk dat de taliban hun slachtoffers eerst schriftelijk met een dreigbrief zouden verwittigen alvorens hen te ontvoeren voor losgeld.

Met betrekking tot de ontvoering van uw broer moet verder worden vastgesteld dat u er in het kader van uw asielverzoek niet in slaagde aan te tonen dat uw broer het slachtoffer werd van een ontvoering. U brengt in verband met de ontvoering van uw broer beelden aan van een nieuwsbericht waarin melding wordt gemaakt van de ontvoering van een persoon genaamd A.N.. U legt ook beelden voor van een agent die verklaringen aflegt met betrekking tot de ontvoering van Nasir en een kopie van een klacht die uw vader naar aanleiding van de ontvoering zou hebben ingediend. Uit de videobeelden kan echter op geen enkele manier worden afgeleid dat het slachtoffer van de ontvoering die erin wordt besproken uw broer zou betreffen. In de fragmenten wordt immers enkel gesteld dat een 28-jarige man genaamd A.N. werd ontvoerd. Hieruit kan echter niet worden afgeleid dat het uw broer zou betreffen. Bovendien wordt op geen enkel moment het slachtoffer van de ontvoering in beeld gebracht zodat er ook op basis van de door u voorgelegde foto's (ondermeer op de Afgan Citizen Proof of Registration kaart van uw broer A.N.) niet kan worden gesteld dat het slachtoffer uw broer betrof. De klacht van uw vader omwille van de ontvoering betreft een kopie zodat er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend. Er moet dan ook worden gesteld dat nergens in de stukken die in het kader van uw asielverzoek aanbracht, evenmin uit de stukken die uw verwantschap met A.Na. zoon van K.M. moeten aantonen, blijkt dat de A.N. die in verband wordt gebracht met de ontvoering uw broer is.

Inzake de stukken die uw verwantschap met A.Na. zoon van K.M. moeten aantonen, moeten bovendien een aantal opmerkingen worden gemaakt die ernstige vragen plaatsen bij de authenticiteit ervan. Zo is het in de eerste plaats opmerkelijk dat deze documenten tegenstrijdige informatie bevatten betreffende uw persoonlijke gegevens en dat de gegevens zoals die u op deze documenten vermeld staan evenmin overeenkomen met de verklaringen die u voor de Belgische asielinstanties hebt afgelegd. Zo is het ten eerste opvallend dat u op het mandaat dat u aan UNCHR gaf om informatie betreffende uzelf op te zoeken Kh.M. als familienaam hebt ingevuld, terwijl u bij de DVZ en het CGVS steeds hebt verteld dat uw familienaam Nasir is (zie gehoorverslag CGVS dd. 20.05.2014, p. 3). De geboortedatum die op het mandaat staat vermeld, 1985, komt dan weer niet overeen met de geboortedatum zoals die u op uw "Afgan Citizen Proof of Registration"-kaart staat vermeld, namelijk 20.09.1986. Het is overigens bijzonder merkwaardig dat u deze datum nooit hebt vermeld tijdens uw asielprocedure. Tijdens uw gehoor voor het CGVS kon u, gevraagd wat uw geboortedatum was, geen preciezer antwoord geven dan dat u in 1385 22 jaar oud was (zie gehoorverslag CGVS dd. 20.05.2014, p. 3). Ook staat op het mandaat te lezen dat u in Kabul zou geboren zijn, dit staat overigens ook vermeld op uw "Afgan Citizen Proof of Registration"-kaart, terwijl u voor het CGVS verklaard hebt dat u in Pakistan geboren bent (zie gehoorverslag CGVS dd. 20.05.2014, p. 3). Op uw taskara staat dan weer vermeld dat u in Kunduz bent geboren.

In verband met de neergelegde "Afgan Citizen Proof of Registration"-kaarten van u, uw broer en ouders wordt daarnaast opgemerkt dat het vreemd is dat u deze documenten in het kader van uw beroepsprocedure hebt kunnen voorleggen, hoewel u bij het CGVS had verklaard dat jullie deze kaarten aan het kantoor van UNCHR hebben afgegeven toen jullie daar vertrokken en dat je deze documenten, eens je ze hebt afgegeven, niet terug krijgt (zie gehoorverslag CGVS dd. 20.05.2014, p. 5). De mogelijkheid dat u deze later alsnog zou hebben teruggekregen wordt uitgesloten door de inhoud van de mail van het UNHCR waarin wordt gesteld dat deze registratiebewijzen niet aan hen werden bezorgd.

Met betrekking tot het mandaat van A.Na. aan UNHCR is het bovendien opvallend dat er ook op dit document vermeld staat dat A.Na. in Kabul geboren is, terwijl u bij het CGVS verklaard hebt dat uw broers en zussen in Pakistan geboren zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 3).

In verband met de klachtenbrief van uw vader wordt opgemerkt dat het een kopie is, waarvan de bewijswaarde sowieso gering is. Bovendien is het treffend dat u deze verklaring, die dateert van 4.12.2013 niet al eerder aan het CGVS kon voorleggen. Ook is het opvallend dat op dit document vermeld staat dat uw vader drie zonen heeft, namelijk Ab.Na., A.Z. en A.Q., maar dat het document geen melding maakt van zijn jongste zoon M., die u in uw asielprocedure wel meermaals hebt vermeld (zie verklaring DVZ dd. 21.03.2014, punt 16 en zie gehoorverslag CGVS, p. 7).

Over het mailverkeer tussen uw advocaat en mevrouw M.V., medewerker van het UNCHR, moet worden vastgesteld dat dit mailverkeer door uw advocaat in een brief werd verwerkt zonder dat hij het mailverkeer zelf aan zijn brief toevoegt. Aan dergelijk knip en plakwerk dat niet wordt ondersteund door het originele stuk, kan alleen al omwille van de manipuleerbare aard ervan vanzelfsprekend geen bewijswaarde worden gehecht. Bovendien wordt bij gebrek aan het originele stuk geen verband aangetoond tussen de inhoud van de mail van uw advocaat en het antwoord van de medewerkster van

het UNHCR. Evenmin wordt de band aangetoond tussen het geciteerde antwoord van het UNHCR in Pakistan, de vraag van uw advocaat en uw persoon.

Wat betreft de problemen die u volgens uw verklaringen zou hebben gekend is het overigens bijzonder vreemd en ongeloofwaardig is dat u geen enkel idee heeft waar uw vader en de rest van uw familie momenteel verblijven (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Ook legt u tegenstrijdige verklaringen af over de bedreiging van uw familie. Zo stelt u eerst dat uw familie geen doelwit was van de taliban die uw broer hadden ontvoerd en die u ook bedreigden maar stelt u daarna dan weer dat ze hen lastig vielen (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Hiermee geconfronteerd repliceert u dat hoewel u en uw broer het doelwit van de taliban waren, uw vader schrik had dat ze hem ook zouden gaan bedreigen. Het is in die optiek dan ook heel vreemd dat uw vader weliswaar overging tot het verhuren van het huis van de familie in Kabul, maar niet met u praatte over wat concreet zijn plannen waren voor hem en de rest van uw familie en het hield op "we zullen wel zien" (zie gehoorverslag CGVS, p. 6, 7, 14, 15). Zelfs al waren u en uw broer gehaast om het land te ontvluchten, dan nog redelijkerwijze worden aangenomen dat uw vader toch op zijn minst een idee had van waar hij de rest van uw gezin zou onderbrengen, aangezien hij zijn huis al had verhuurd.

Na voorgaande vaststellingen moet er worden gesteld dat u de oorzaak van uw problemen in Afghanistan, noch de ontvoering van uw broer in het kader van uw asielverzoek aantoonst. De overige door u neergelegde bewijsstukken veranderen bovenstaande vaststellingen niet. In verband met de door u voorgelegde huurovereenkomst wordt gesteld dat dit document enkel bewijst dat uw huis in Kabul werd verhuurd en dat het voor het overige geen betrekking heeft op uw problemen. In verband met dit document en uw taskara wordt bovendien opgemerkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. In verband met uw taskara wordt ten slotte nog opgemerkt dat het vreemd is dat op dit document, dat op 3 april 2014 werd afgegeven, het vakje "aantal familieleden" is blanco gelaten. Wat betreft de voorgelegde kopieën van de verkoopaktes en de kopie van de taskara van uw vader wordt opgemerkt dat de bewijskracht van kopieën gering is. Wat betreft de dreigbrief van de taliban en de beëdigde vertaling van dit document wordt opgemerkt dat documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf volstaan zij niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen.

Naast uw vrees als gevolg van uw beweerde betrokkenheid bij een onderneming die banden had met de buitenlandse troepen in Afghanistan, haalde u bij monde van uw advocaat ook een vrees aan omdat u een bekend atleet bent en een vrees voor gedwongen rekrutering door uw neven aan. U zou eveneens vervreemd zijn van de Afghaanse maatschappij omwille van uw langdurig verblijf in Pakistan. Met betrekking tot de stelling van uw advocaat dat u vervreemd zou zijn van de Afghaanse maatschappij moet worden gesteld dat u volgens uw verklaringen samen met uw familie terugkeerde naar Afghanistan en dat uw familie er in slaagde om een succesvol leven uit te bouwen (CGVS, p.4, 5 en 8). U haalde zelf naar aanleiding van uw asielverzoek bovendien geen elementen aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat u er niet in slaagde zich in de Afghaanse maatschappij te integreren en dat u als gevolg daarvan problemen zou hebben gekend in uw land van herkomst.

Met betrekking tot uw vrees voor gedwongen rekrutering door uw neven moet er op worden gewezen dat u deze vrees, noch uw problemen met uw neven aanhaalde voor de DVZ. Ook naar aanleiding van het gehoor voor de Commissaris-generaal bracht u geen vrees voor rekrutering door uw neven aan. De bewering van uw advocaat in zijn verzoekschrift overtuigt dan ook geenszins.

In verband met uw activiteit in het Afghaanse cricket moet worden gesteld dat u gedurende uw asielverzoek op geen enkel moment problemen aanhaalde omwille van het feit dat u een cricketspeler zou zijn. Ook naar aanleiding van uw verzoekschrift haalde u geen enkele concreet element aan wat dit betreft. Er kan dan ook niet worden gesteld dat u een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming aannemelijk zou maken. De twee certificaten van de Afghanistan Cricket Board tonen in dit verband enkel aan dat u voor deze organisatie actief was, hetgeen in deze beslissing niet wordt betwist.

Concluderend moet er gezien al het voorgaande worden gesteld dat u de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a of b van de Vreemdelingenwet kan u dan ook worden toegekend.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid

aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afghaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land.

Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden.

UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen die omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Kabul te worden beoordeeld. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u zich sinds vier jaar voor uw vertrek uit Afghanistan in de stad Kabul hebt gevestigd (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). U betrok in de Afghaanse hoofdstad een eigen huis met acht kamers, twee keukens en vier badkamers (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). U bezat er bovendien een hoogbouw van 8 tot 9 verdiepingen (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Ten slotte blijkt dat u in Kabul ook over een uitgebreid sociaal netwerk beschikt: uw eigen familie, neven langs vaderskant en tantes en nonkel langs moeders- en vaderskant zouden er immers verblijven (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Ook was u in Kabul bij de Afghan Cricket Board tewerk gesteld (zie bewijsstukken en zie gehoorverslag CGVS p. 8 en 9).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. Het gros van het geweld dat er in de stad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden geviséerd. Hoewel de aard van het gebruikte geweld er voor zorgt dat er soms burgerslachtoffers vallen, is het duidelijk dat Afghaanse burgers geen doelwit zijn voor de opstandelingen in Kabul. Sinds begin 2014 viseren AGE's

weliswaar uitdrukkelijker civiele doelwitten waar westerlingen samenkomen, doch blijft het aantal burgerslachtoffers beperkt. Daar het geweld voor het overgrote deel gericht is op overheidsgebouwen, gebouwen van de Afghaanse veiligheidsdiensten en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale of andere internationale aanwezigheid, ligt het aantal burgerslachtoffers in Kabul bijzonder laag. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Het geweld in de hoofdstad Kabul is niet aanhoudend en eerder gelokaliseerd van aard; de impact ervan op het leven van de gewone Afghaanse burger is eerder beperkt.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*" *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) *juncto* artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Waar verweerder zijn verklaringen niet geloofwaardig acht, verwijst verzoeker naar paragraaf 199 van de proceduregids van UNHCR. Hij stelt dat rekening dient te worden gehouden met zijn persoonlijkheid, onder meer zijn intellectuele vermogens, zijn leeftijd en psychologische stoornissen. Hij stelt acht jaar naar school te zijn gegaan en niet in staat te zijn om op een duidelijke wijze te spreken. Ter illustratie verwijst hij naar een passage uit het gehoorverslag. Verder wijst hij erop dat hij voor een bedrijf werkte (en er aandeelhouder van was) dat samenwerkte met ISAF. Hij stelt dat het een algemeen bekend feit is dat militairen en hun familieleden door de taliban vervolgd worden. Hij verwijst naar een pagina uit de *Eligibility Guidelines* van UNHCR.

Vervolgens wijst verzoeker erop dat hij één van de bekende atleten in Afghanistan is en dat hij de "treiner" is van een team in België. "*Hij zal in de loop van de procedure bijkomende stukken voorleggen nopens zijn sportactiviteiten.*" Hij meent dat het een algemeen bekend feit is dat de taliban tegen sport is. Hij verwijst opnieuw naar een pagina uit de *Eligibility Guidelines* van UNHCR.

Verder stelt verzoeker dat hij afkomstig is van de provincie "Konduz", dewelke een "boelwerk" is van de taliban. Zijn verre neven doen mee in de "jihad" en bij een eventuele terugkeer loopt hij het risico om door zijn neven gerekruteerd te worden. Hij verwijst naar de paragraaf over "*Men and Boys of Fighting Age*" uit de *Eligibility Guidelines* van UNHCR. Hij vreest om door zijn familieleden in Afghanistan gerekruteerd te worden. Hij stelt dat hij zich niet kan beroepen op de bescherming van zijn land van herkomst, aangezien de lokale autoriteiten niet in staat zijn om zichzelf te beschermen.

2.1.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*" *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker meent dat verweerder over het hoofd zag dat de kopieën van de neergelegde verkoopakten gekleurde stukken zijn en dat men geen computerdeskundige moet zijn om te beseffen dat een

gekleurde kopie slechts van een origineel document kan komen. Hij stelt dat uit de volgende stukken eveneens kan worden afgeleid dat hij en A. broers zijn: (i) in de dreigbrief van de taliban staan beide namen vermeld, (ii) in het attest van Setara staat dat beiden zonen van K.M. zijn, (iii) in de kopie van de aangifte bij de politie van de ontvoering staat duidelijk vermeld dat verzoeker en A. broers zijn. Tevens meent verzoeker dat verweerder nogmaals over het hoofd zag dat dat in de neergelegde fragmenten zijn vader de media te woord stond in het kader van een persconferentie die georganiseerd was naar aanleiding van de ontvoering van verzoekers broer. Op de "Afghan Citizen Proof of Registration"-kaart kan volgens hem gezien worden dat de man die de media te woord staat, zijn vader is. Verder stelt verzoeker dat de agent die verklaringen aflegt, niet zomaar een agent is maar de politiechef van Kabul. *"Verweerder toont in honderden gehoren de foto's van deze agent aan asielzoeker om na te gaan of ze afkomstig zijn uit Kaboel. Merkwaardig genoeg wist zij in dit dossier niet dat deze persoon niet zomaar een agent is maar de politiechef van Kaboel. Een dergelijke handelingswijze kan niet anders genoemd worden dan iemand doodpesten."*

Voorts stelt verzoeker dat het algemeen geweten is dat Afghanen geen bijzondere aandacht besteden aan hun geboortedatum. De meeste Afghanen die in Pakistan en Iran geregistreerd staan, hebben Kabul als geboorteplaats vermeld, aldus verzoeker. Hij meent dat het niet uitmaakt, betreffende zijn vrees voor vervolging, of hij in Pakistan of in Afghanistan geboren is. *"Het gebruik maken van dergelijke argumenten noemt men in de sportwereld 'onder de gordel slaan'."* De motivering betreffende het mailverkeer tussen zijn advocaat en mevrouw M.V. acht verzoeker *"respectloos"* en hij meent dat verweerder dienaangaande tekortschiet in zijn samenwerkingsplicht en dat kan verwacht worden dat verweerder telefonisch contact opneemt met UNHCR Brussel om de echtheid van de documenten na te gaan.

Vervolgens voert verzoeker aan dat verweerder heeft nagelaten te motiveren waarom hij geen bescherming krijgt wegens zijn profiel, namelijk het behoren tot de groep van de bemiddelde personen. Opnieuw verwijst verzoeker naar een paragraaf uit de *Eligibility Guidelines* van UNHCR. Uit gehoorverslag en de voorgelegde eigendomsakten blijkt volgens hem duidelijk dat hij een bemiddeld persoon is.

2.1.1.3. In wat zich aandient als een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het EVRM *juncto* artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt geboren en getogen te zijn in Pakistan. Hij is volledig vervreemd van de Afghaanse samenleving. Hij meent dat het rapport *"Treatment of returnees"* op hem van toepassing is. Hij stelt dat hij bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan gemarginaliseerd zal worden door zijn landgenoten. Hij verwijst naar een paragraaf uit het *"Elgafaji arrest over de 'sliding scale'"*. Hij meent dat hij omwille van bovenvermelde redenen zijn persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk heeft gemaakt.

2.2. Stukken

Verweerder voegt bij zijn nota met opmerkingen het *"EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation"* van januari 2015 (bijlage 1).

Per drager brengt verweerder op 1 oktober 2015 samen met een aanvullende nota de COI Focus *"Afghanistan. Islamitische Staat in Afghanistan"* van 10 juli 2015 bij (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Waar verzoeker verwijst naar een paragraaf uit de proceduregids van UNHCR, dient te worden opgemerkt dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat. Waar verzoeker stelt dat hij niet in staat is om op een duidelijke wijze te spreken, kan hij niet gevolgd worden. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat het gehoor op een normale wijze is geschied. Bovendien maakten noch verzoeker, noch zijn raadsman enige opmerking dienaangaande tijdens het gehoor. Verder kan niet worden ingezien dat verzoeker aandeelhouder was en persoonlijk assistent van zijn broer, die financieel verantwoordelijke was, in een bedrijf in Kabul wanneer hij niet in staat is zich op duidelijke wijze uit te drukken. Hetzelfde geldt voor zijn beweerde activiteiten in de sport in Afghanistan en in België.

Waar verzoeker verder wijst op het risicoprofiel van militairen en hun familieleden, zoals blijkt uit de *Eligibility Guidelines* van UNHCR, dient erop gewezen dat verzoeker, noch zijn familieleden militairen zijn. Daarenboven wijst verweerder er in zijn nota met opmerkingen terecht op dat verzoeker niet kan volstaan met een verwijzing naar algemene informatie, zonder een concreet element aan te brengen waaruit zijn persoonlijke vrees voor vervolging zou kunnen blijken. Hetzelfde geldt overigens waar verzoeker aanvoert dat de taliban tegen sport zijn, waar hij vreest gerekruteerd te worden door zijn neven ingeval van terugkeer naar Afghanistan en waar hij verwijst naar zijn profiel van bemiddelde persoon.

Gelet op het voorgaande stelt de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Vooreerst moet er worden vastgesteld dat u uw werkzaamheden voor het bouwbedrijf Setara niet aantoonst door middel van overtuigingsstukken. Het enige bewijsstuk dat u met betrekking tot uw tewerkstelling voorlegt, is een certificaat waarin vermeld wordt dat u en uw broer zich, als gevolg van bedreigingen, uit het bedrijf hebben teruggetrokken en een beëdigde vertaling hiervan (zie gehoorverslag CGVS dd. 20.05.2014, p. 16). Gelet op het feit dat u en uw broer zich elk voor 14 000 dollar hebben ingekocht in het bedrijf (zie gehoorverslag CGVS, p. 10) en gelet op het feit dat u de assistent was van uw broer die financieel verantwoordelijke was van Setara (zie gehoorverslag CGVS, p. 11 en 12), mag redelijkerwijze worden aangenomen dat u, indien u werkelijk mede-eigenaar was van dit bedrijf, in staat moet zijn om meer documenten aan te brengen die de activiteiten van u en uw broer voor Setara kunnen staven. U brengt evenmin stukken aan waaruit kan worden afgeleid dat Setara contracten had afgesloten met het ANA (Afghaans Nationaal Leger) of ISAF of dat het bedrijf op een militaire basis actief was. Ook dit blijkt immers niet uit het door u voorgelegde certificaat. Aangezien u verklaart dat Setara onder andere in Maidan Wardak en Baghlan voor het ANA werkte, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat u, als aandeelhouder en assistent van de financieel verantwoordelijke, toch enig bewijs moet kunnen voorleggen van de professionele banden van Setara met de buitenlandse en binnenlandse militairen (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Deze vaststelling is des te opmerkelijk aangezien u zich via een vriend wel in het bezit kon stellen van tal van andere documentatie zoals uw huurcontract, kopieën van verkoopakte en de kopie van de taskara van uw vader.

Niet alleen slaagt u er niet in uw band met de Afghaanse overheden en de buitenlandse troepen in Afghanistan aan te tonen door middel van overtuigingsstukken. Uw kennis van de activiteiten van de onderneming is daarenboven onaannemelijk beperkt. Zo blijkt u niet te weten wat de nationaliteit was van de buitenlandse militairen die werkten op de basis in Baghlan waar Setara omwallingen en uitkijktorens bouwde (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Bovendien bleek u tijdens het gehoor voor het CGVS niet te weten in welke basis het bedrijf in Baghlan werkte, ook al bezocht u die (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Uw verklaring voor de beperkte informatie waarover u in verband met de activiteiten van het bedrijf beschikt –enkel H.M.K. en M.S. zouden met de buitenlanders hebben gepraat (zie gehoorverslag CGVS, p. 12)- overtuigt niet temeer daar deze contacten aan de basis zouden hebben gelegen van de problemen van u en uw broer met de taliban.

De vaststelling dat u er niet slaagt uw banden met de Afghaanse overheden en de buitenlandse troepen in Afghanistan aan te tonen ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot de problemen die u in uw land van herkomst zou hebben gekend.

De ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over de bedreigingen blijkt ook uit de vaststelling dat u over geen enkele informatie beschikt met betrekking tot eventuele bedreigingen van andere personen betrokken bij het bedrijf die eventueel belangrijker functies uitoefenden en meer uitgesproken contacten met buitenlanders hadden (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Dat u hiervan niet op de hoogte bent is uitermate vreemd aangezien u verschillende keren werd bedreigd zodat men redelijkerwijze zou verwachten dat u zich zou informeren over eventuele bedreiging van andere personen die zich in dezelfde situatie als u bevinden. Bovendien blijkt wat dit betreft uit het voorgelegde certificaat dat de andere aandeelhouders bij Setara wél op de hoogte waren van de problemen van u en uw broer met de

taliban voor uw vlucht uit Afghanistan (zie gehoorverslag CGVS, p.16). U legde het certificaat immers voor naar aanleiding van het gehoor voor de Commissaris-generaal waarin u stelde sinds uw vertrek uit uw land van herkomst geen contact meer te hebben gehad met Afghanistan omdat u er niemand kan vertrouwen (zie gehoorverslag CGVS, p. 6, 20 en 21). Hieruit kan worden afgeleid dat de problemen wel degelijk onderling werden besproken. De vaststelling dat u niet op de hoogte bent van eventuele problemen van uw partners ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot de problemen die u in uw land van herkomst zou hebben gekend.

Ook uw verklaring dat de problemen van u en uw broer in Kabul zouden zijn veroorzaakt door de bij de taliban aangesloten verre neven van uw vader in Kunduz -uw verre neven zouden op de hoogte zijn geweest van jullie samenwerking met de Amerikanen en jullie onrechtstreeks hebben bedreigd (zie gehoorverslag CGVS, p. 4, 5, 16, 27)-, overtuigt niet. Vreemd genoeg heeft u tijdens uw eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken immers met geen woord gerept over de problemen die u met uw verre neven van uw vader zou hebben gekend (zie verklaring CGVS bij DVZ dd. 21.03.2014, p. 1 en 2). Wel stelde u in een kort overzicht van uw hoofdverblijfplaatsen dat u Kunduz verlaten had omwille van de onveilige situatie daar (zie verklaring DVZ dd. 21.03.2014, punt 10). Aangezien al uw problemen volgens uw eigen verklaringen terug te brengen zijn tot de problemen met de verre neven, is het dan ook bijzonder vreemd en ongeloofwaardig dat u deze neven niet vermeldt in het kader van uw eerste verklaringen. Zelfs al moest u uw antwoorden in dit interview kort en bondig houden, dan nog kan er redelijkerwijze worden verwacht dat u tenminste kort zou hebben verwezen naar deze neven aangezien ze volgens uw beweringen voor de Commissaris-generaal de kern van uw problemen zouden uitmaken. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, verklaart u dat u geen persoonlijke problemen had (zie gehoorverslag CGVS, p. 29). Deze stelling houdt weinig steek aangezien u net aangeeft dat de problemen die u in Kunduz kende wel degelijk persoonlijk waren. U kreeg namelijk tot twee maal toe het bezoek van verre neven van uw familie die tot de taliban behoren en u en uw broer onder druk zetten om hen te vervoegen. Bovendien besliste u en uw familie naar Kabul te vluchten omwille van deze druk. Het is dan is het vreemd dat u dit geen persoonlijke problemen zou noemen.

Na het voorgaande kan er geen geloof meer worden gehecht aan uw beweringen met betrekking tot de oorzaak van uw problemen met de taliban in Afghanistan. Logischerwijze wordt als gevolg daarvan evenzeer de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de gevolgen ervan ondermijnd.

Wat deze problemen betreft is het bovendien bijzonder vreemd dat u aangeeft dat uw familie in Kabul de eerste dreigtelefoons en de dreigbrief van de taliban in Kabul niet ernstig namen (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Zeker in het licht van uw verklaarde problemen met de taliban in Kunduz, als gevolg waarvan u met uw familie de streek ontvluchtte, is het hoogst onaannemelijk dat u een dergelijke bedreiging zomaar in de wind zou slaan. Daarnaast is het ook weinig aannemelijk dat de taliban hun slachtoffers eerst schriftelijk met een dreigbrief zouden verwittigen alvorens hen te ontvoeren voor losgeld."

Deze motieven worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Waar verzoeker er verder op wijst dat de neergelegde verkoopakten kleurenkopieën betreffen, kan hij niet gevolgd worden waar hij stelt dat kleurenkopieën enkel van een origineel document afkomstig kunnen zijn. Men hoeft geen computerdeskundige te zijn om met de hedendaagse techniek door middel van allerhande knip- en plakwerk ook een kleurenkopie te vervalsen. Aangaande zijn verwantschap met A.N., wijst verweerder er in zijn nota met opmerkingen terecht op dat verzoeker niet aan de hand van de beeldfragmenten en de neergelegde stukken aantoonde dat de A.N. waarvan sprake op de beelden, de A.N. is die met hem verwant is. Tevens wijst verweerder er terecht op dat verzoekers stelling dat het zijn vader is die op de beelden de media toespreekt, slechts een blote bewering is, die op geen enkele manier gestaafd wordt door de beelden of de bijgevoegde vertalingen. Op welke wijze het feit dat de agent die op de beelden te zien is, de politiechef van Kabul is en niet "zomaar een agent", de motieven in de bestreden beslissing zou kunnen weerleggen, kan niet worden ingezien. Verder tracht verzoeker de pertinente opmerkingen in de bestreden beslissing met betrekking tot de neergelegde stukken te minimaliseren door te stellen dat Afghanen geen bijzondere aandacht besteden aan hun geboortedatum en dat de meeste Afghanen die in Pakistan en Iran geregistreerd staan, Kabul hebben vermeld als geboorteplaats. Dat het voor de beoordeling van zijn vrees voor vervolging niet uitmaakt of hij in Afghanistan of in Pakistan geboren is, kan niet worden gevolgd, daar een asielzoeker de verplichting heeft om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het aan de asielzoeker is om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de

afgelegde reisroute. Evenmin kan verzoeker gevolgd worden waar hij stelt dat van verweerder verwacht kon worden dat deze telefonisch contact zou opnemen met UNHCR in Brussel teneinde de authenticiteit van het e-mailverkeer tussen verzoekers raadsman en mevrouw M.V. na te gaan. De bewijslast ligt immers bij verzoeker en bovendien is er geen enkele bepaling of beginsel dat de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties verplicht om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen. Bovendien kan worden vastgesteld dat - aangenomen dat het geciteerde e-mailverkeer in de door verzoekers raadsman opgestelde nota authentiek zou zijn - de contactpersoon van het UNHCR zelf bevestigt dat er geen bijkomende informatie (over o.a. een verwantschapsband) kan worden bezorgd omdat de vluchtelingenorganisatie geen dossier heeft over verzoeker.

Waar verzoeker verder nog stelt dat hij volledig vervreemd is van de Afghaanse samenleving wegens zijn langdurig verblijf in Pakistan en hij verwijst naar een rapport over de "*Treatment of returnees*", dient er opnieuw op gewezen dat verzoeker niet kan volstaan met een verwijzing naar algemene informatie, maar dat hij zijn vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk dient te maken. Verzoeker brengt echter geen enkel concreet element aan waaruit blijkt dat hij problemen zou kennen of gekend hebben wegens zijn langdurig verblijf in Pakistan. Dit klemmt des te meer daar hij beweert in Afghanistan een bekende atleet te zijn, die lid was van de nationale ploeg en die een bemiddeld persoon was.

Rekening houdend met het voorgaande wordt er in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

"Met betrekking tot de ontvoering van uw broer moet verder worden vastgesteld dat u er in het kader van uw asielverzoek niet in slaagde aan te tonen dat uw broer het slachtoffer werd van een ontvoering. U brengt in verband met de ontvoering van uw broer beelden aan van een nieuwsbericht waarin melding wordt gemaakt van de ontvoering van een persoon genaamd A.N.. U legt ook beelden voor van een agent die verklaringen aflegt met betrekking tot de ontvoering van Nasir en een kopie van een klacht die uw vader naar aanleiding van de ontvoering zou hebben ingediend. Uit de videobeelden kan echter op geen enkele manier worden afgeleid dat het slachtoffer van de ontvoering die erin wordt besproken uw broer zou betreffen. In de fragmenten wordt immers enkel gesteld dat een 28-jarige man genaamd A.N. werd ontvoerd. Hieruit kan echter niet worden afgeleid dat het uw broer zou betreffen. Bovendien wordt op geen enkel moment het slachtoffer van de ontvoering in beeld gebracht zodat er ook op basis van de door u voorgelegde foto's (ondermeer op de Afgan Citizen Proof of Registration kaart van uw broer A.N.) niet kan worden gesteld dat het slachtoffer uw broer betrof. De klacht van uw vader omwille van de ontvoering betreft een kopie zodat er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend. Er moet dan ook worden gesteld dat nergens in de stukken die in het kader van uw asielverzoek aanbracht, evenmin uit de stukken die uw verwantschap met A.Na. zoon van K.M. moeten aantonen, blijkt dat de A.N. die in verband wordt gebracht met de ontvoering uw broer is.

Inzake de stukken die uw verwantschap met A.Na. zoon van K.M. moeten aantonen, moeten bovendien een aantal opmerkingen worden gemaakt die ernstige vragen plaatsen bij de authenticiteit ervan. Zo is het in de eerste plaats opmerkelijk dat deze documenten tegenstrijdige informatie bevatten betreffende uw persoonlijke gegevens en dat de gegevens zoals die u op deze documenten vermeld staan evenmin overeenkomen met de verklaringen die u voor de Belgische asielinstanties hebt afgelegd. Zo is het ten eerste opvallend dat u op het mandaat dat u aan UNCHR gaf om informatie betreffende uzelf op te zoeken Kh.M. als familienaam hebt ingevuld, terwijl u bij de DVZ en het CGVS steeds hebt verteld dat uw familienaam Nasir is (zie gehoorverslag CGVS dd. 20.05.2014, p. 3). De geboortedatum die op het mandaat staat vermeld, 1985, komt dan weer niet overeen met de geboortedatum zoals die u op uw "Afgan Citizen Proof of Registration"-kaart staat vermeld, namelijk 20.09.1986. Het is overigens bijzonder merkwaardig dat u deze datum nooit hebt vermeld tijdens uw asielprocedure. Tijdens uw gehoor voor het CGVS kon u, gevraagd wat uw geboortedatum was, geen preciezer antwoord geven dan dat u in 1385 22 jaar oud was (zie gehoorverslag CGVS dd. 20.05.2014, p. 3). Ook staat op het mandaat te lezen dat u in Kabul zou geboren zijn, dit staat overigens ook vermeld op uw "Afgan Citizen Proof of Registration"-kaart, terwijl u voor het CGVS verklaard hebt dat u in Pakistan geboren bent (zie gehoorverslag CGVS dd. 20.05.2014, p. 3). Op uw taskara staat dan weer vermeld dat u in Kunduz bent geboren.

In verband met de neergelegde "Afgan Citizen Proof of Registration"-kaarten van u, uw broer en ouders wordt daarnaast opgemerkt dat het vreemd is dat u deze documenten in het kader van uw beroepsprocedure hebt kunnen voorleggen, hoewel u bij het CGVS had verklaard dat jullie deze kaarten aan het kantoor van UNCHR hebben afgegeven toen jullie daar vertrokken en dat je deze documenten, eens je ze hebt afgegeven, niet terug krijgt (zie gehoorverslag CGVS dd. 20.05.2014, p. 5). De mogelijkheid dat u deze later alsnog zou hebben teruggekregen wordt uitgesloten door de inhoud van de mail van het UNHCR waarin wordt gesteld dat deze registratiebewijzen niet aan hen werden bezorgd.

Met betrekking tot het mandaat van A.Na. aan UNHCR is het bovendien opvallend dat er ook op dit document vermeld staat dat A.Na. in Kabul geboren is, terwijl u bij het CGVS verklaard hebt dat uw broers en zussen in Pakistan geboren zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 3).

In verband met de klachtenbrief van uw vader wordt opgemerkt dat het een kopie is, waarvan de bewijswaarde sowieso gering is. Bovendien is het treffend dat u deze verklaring, die dateert van 4.12.2013 niet al eerder aan het CGVS kon voorleggen. Ook is het opvallend dat op dit document vermeld staat dat uw vader drie zonen heeft, namelijk Ab.Na., A.Z. en A.Q., maar dat het document geen melding maakt van zijn jongste zoon M., die u in uw asielprocedure wel meermaals hebt vermeld (zie verklaring DVZ dd. 21.03.2014, punt 16 en zie gehoorverslag CGVS, p. 7).

Over het mailverkeer tussen uw advocaat en mevrouw M.V., medewerker van het UNCHR, moet worden vastgesteld dat dit mailverkeer door uw advocaat in een brief werd verwerkt zonder dat hij het mailverkeer zelf aan zijn brief toevoegt. Aan dergelijk knip en plakwerk dat niet wordt ondersteund door het originele stuk, kan alleen al omwille van de manipuleerbare aard ervan vanzelfsprekend geen bewijswaarde worden gehecht. Bovendien wordt bij gebrek aan het originele stuk geen verband aangetoond tussen de inhoud van de mail van uw advocaat en het antwoord van de medewerkster van het UNHCR. Evenmin wordt de band aangetoond tussen het geciteerde antwoord van het UNHCR in Pakistan, de vraag van uw advocaat en uw persoon.

Wat betreft de problemen die u volgens uw verklaringen zou hebben gekend is het overigens bijzonder vreemd en ongeloofwaardig is dat u geen enkel idee heeft waar uw vader en de rest van uw familie momenteel verblijven (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Ook legt u tegenstrijdige verklaringen af over de bedreiging van uw familie. Zo stelt u eerst dat uw familie geen doelwit was van de taliban die uw broer hadden ontvoerd en die u ook bedreigden maar stelt u daarna dan weer dat ze hen lastig vielen (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Hiermee geconfronteerd repliceert u dat hoewel u en uw broer het doelwit van de taliban waren, uw vader schrik had dat ze hem ook zouden gaan bedreigen. Het is in die optiek dan ook heel vreemd dat uw vader weliswaar overging tot het verhuren van het huis van de familie in Kabul, maar niet met u praatte over wat concreet zijn plannen waren voor hem en de rest van uw familie en het hield op "we zullen wel zien" (zie gehoorverslag CGVS, p. 6, 7, 14, 15). Zelfs al waren u en uw broer gehaast om het land te ontvluchten, dan nog redelijkerwijze worden aangenomen dat uw vader toch op zijn minst een idee had van waar hij de rest van uw gezin zou onderbrengen, aangezien hij zijn huis al had verhuurd.

Na voorgaande vaststellingen moet er worden gesteld dat u de oorzaak van uw problemen in Afghanistan, noch de ontvoering van uw broer in het kader van uw asielverzoek aantoonst. De overige door u neergelegde bewijsstukken veranderen bovenstaande vaststellingen niet. In verband met de door u voorgelegde huurovereenkomst wordt gesteld dat dit document enkel bewijst dat uw huis in Kabul werd verhuurd en dat het voor het overige geen betrekking heeft op uw problemen. In verband met dit document en uw taskara wordt bovendien opgemerkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. In verband met uw taskara wordt ten slotte nog opgemerkt dat het vreemd is dat op dit document, dat op 3 april 2014 werd afgegeven, het vakje "aantal familieleden" is blanco gelaten. Wat betreft de voorgelegde kopieën van de verkoopaktes en de kopie van de taskara van uw vader wordt opgemerkt dat de bewijskracht van kopieën gering is. Wat betreft de dreigbrief van de taliban en de beëdigde vertaling van dit document wordt opgemerkt dat documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf volstaan zij niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen.

Naast uw vrees als gevolg van uw beweerde betrokkenheid bij een onderneming die banden had met de buitenlandse troepen in Afghanistan, haalde u bij monde van uw advocaat ook een vrees aan omdat u een bekend atleet bent en een vrees voor gedwongen rekrutering door uw neven aan. U zou eveneens vervreemd zijn van de Afghaanse maatschappij omwille van uw langdurig verblijf in Pakistan. Met betrekking tot de stelling van uw advocaat dat u vervreemd zou zijn van de Afghaanse maatschappij moet worden gesteld dat u volgens uw verklaringen samen met uw familie terugkeerde naar Afghanistan en dat uw familie er in slaagde om een succesvol leven uit te bouwen (CGVS, p.4, 5 en 8). U haalde zelf naar aanleiding van uw asielverzoek bovendien geen elementen aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat u er niet in slaagde zich in de Afghaanse maatschappij te integreren en dat u als gevolg daarvan problemen zou hebben gekend in uw land van herkomst.

Met betrekking tot uw vrees voor gedwongen rekrutering door uw neven moet er op worden gewezen dat u deze vrees, noch uw problemen met uw neven aanhaalde voor de DVZ. Ook naar aanleiding van het gehoor voor de Commissaris-generaal bracht u geen vrees voor rekrutering door uw neven aan. De bewering van uw advocaat in zijn verzoekschrift overtuigt dan ook geenszins.

In verband met uw activiteit in het Afghaanse cricket moet worden gesteld dat u gedurende uw asielverzoek op geen enkel moment problemen aanhaalde omwille van het feit dat u een cricketspeler zou zijn. Ook naar aanleiding van uw verzoekschrift haalde u geen enkele concreet element aan wat dit betreft. Er kan dan ook niet worden gesteld dat u een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming aannemelijk zou maken. De twee certificaten van de Afghanistan Cricket Board tonen in dit verband enkel aan dat u voor deze organisatie actief was, hetgeen in deze beslissing niet wordt betwist."

Deze motieven worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

"Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afghaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land.

Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden.

UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen die omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele

situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Kabul te worden beoordeeld. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u zich sinds vier jaar voor uw vertrek uit Afghanistan in de stad Kabul hebt gevestigd (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). U betrok in de Afghaanse hoofdstad een eigen huis met acht kamers, twee keukens en vier badkamers (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). U bezat er bovendien een hoogbouw van 8 tot 9 verdiepingen (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Ten slotte blijkt dat u in Kabul ook over een uitgebreid sociaal netwerk beschikt: uw eigen familie, neven langs vaderskant en tantes en nonkel langs moeders- en vaderskant zouden er immers verblijven (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Ook was u in Kabul bij de Afghan Cricket Board tewerk gesteld (zie bewijsstukken en zie gehoorverslag CGVS p. 8 en 9).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. Het gros van het geweld dat er in de stad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden geviséerd. Hoewel de aard van het gebruikte geweld er voor zorgt dat er soms burgerslachtoffers vallen, is het duidelijk dat Afghaanse burgers geen doelwit zijn voor de opstandelingen in Kabul. Sinds begin 2014 viseren AGE's weliswaar uitdrukkelijker civiele doelwitten waar westerlingen samenkomen, doch blijft het aantal burgerslachtoffers beperkt. Daar het geweld voor het overgrote deel gericht is op overheidsgebouwen, gebouwen van de Afghaanse veiligheidsdiensten en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale of andere internationale aanwezigheid, ligt het aantal burgerslachtoffers in Kabul bijzonder laag. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Het geweld in de hoofdstad Kabul is niet aanhoudend en eerder gelokaliseerd van aard; de impact ervan op het leven van de gewone Afghaanse burger is eerder beperkt.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken."

Uit het door verweerder aan zijn nota met opmerkingen gevoegde "EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation" van januari 2015 (bijlage 1) blijkt dat de in de bestreden beslissing vervatte analyse van de veiligheidssituatie in de stad Kabul nog steeds actueel is. Verder dient erop gewezen dat uit de COI Focus "Afghanistan. Islamitische Staat in Afghanistan" van 10 juli 2015 (rechtsplegingsdossier, stuk 10) kan worden afgeleid dat er behalve de groepering "IS in Khorasan" niet met zekerheid gezegd worden dat IS in Afghanistan vaste voet aan de grond heeft. Integendeel, vele waarnemingen van IS in Afghanistan moeten met de nodige omzichtigheid worden benaderd en blijken na verificatie vaak ongegrond. Bovendien zijn de acties van IS in Afghanistan tot nu toe in hoofdzaak gericht tegen de taliban. Verzoeker brengt verder geen enkel stuk bij waaruit blijkt dat de door verweerder gehanteerde informatie onjuist of achterhaald is. Deze motivering wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER